

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ได้พัฒนาขั้นตอนและโปรแกรมการตรวจหาการกีดกร่อนขอบล่างของบริเวณที่บปซิลด์ด้วยวงจรรองมีฐานปรับปรุง โดยออกแบบวงจรรองจากลำดับข้อมูลขอบล่างของบริเวณที่บปซิลด์ด้วยการหาค่า T และ q ที่เหมาะสมมาจากการทดลองโดยการเรียนรู้จำจากลำดับข้อมูลภาพทั้งหมด 647 ลำดับข้อมูล ซึ่งได้รับเป็นลำดับตำแหน่งข้อมูลขอบล่างที่บปซิลด์จากภาพโฟลทิฟแบบกีดกร่อน 329 ลำดับข้อมูล และ ลำดับข้อมูลตำแหน่งขอบล่างที่บปซิลด์จากภาพโฟลทิฟแบบไม่กีดกร่อน 318 ลำดับข้อมูล จาก 400,752 กรณี แต่ละกรณีได้จากการเพิ่มค่า T ที่ละ 0.005 ตั้งแต่ 0.01 จนถึง 0.35 และเพิ่มค่า q ที่ละ 2 ตั้งแต่ 5 จนถึง 99 พร้อมใช้ค่าของ SNR เพิ่มทีละ 1 dB ตั้งแต่ 30 dB จนถึง 150 dB จำแนกการกีดกร่อนขอบล่างบริเวณที่บปซิลด์ ต่อมาเลือกค่า T และ q ในแต่ละกรณียของ SNR ที่ได้รับค่าความถูกต้องสูงสุด 0.9907 จะทำให้ได้รับค่าของ T และ q จำนวน 40 ชุด จากนั้นเลือกชุดของค่า T และ q ในกรณียที่มีค่าความถูกต้องสูงสุด ทำให้ได้ค่าของ T เท่ากับ 0.205 ค่าของ q เท่ากับ 71 และค่าของ SNR เท่ากับ 75 dB

นอกจากนี้ได้พัฒนาขั้นตอนและโปรแกรมการตรวจหาการกีดกร่อนของโฟลทิฟทั้งหมดจำนวน 647 ภาพ ซึ่งแบ่งออกเป็นภาพโฟลทิฟแบบกีดกร่อนจำนวน 358 ภาพ และ ภาพโฟลทิฟแบบไม่การกีดกร่อน จำนวน 289 ภาพ โดยใช้คุณลักษณะเด่น 1 และคุณลักษณะเด่น 2 ในการตรวจสอบภาพโฟลทิฟ จากผลการทดสอบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น พบว่า ประสิทธิภาพการตรวจหาการกีดกร่อนจากวิธีการของคุณลักษณะเด่น 1 ซึ่งมีค่าความถูกต้อง 95.21% ดีกว่าประสิทธิภาพการตรวจหาการกีดกร่อนจากวิธีการหาพื้นที่กีดกร่อนภายใน วิธีการหาความยาว และวิธีการนับตำแหน่งการกีดกร่อน (Somjate, et al. 2012) ซึ่งมีค่าความถูกต้อง 69.86%, 92.11% และ 93.51% ตามลำดับ ในขณะที่ ประสิทธิภาพการตรวจหาการกีดกร่อนจากวิธีการของคุณลักษณะเด่น 2 ซึ่งมีค่าความถูกต้อง 98.15% ดีกว่าประสิทธิภาพการตรวจหาการกีดกร่อนจากคุณลักษณะเด่น 1 และวิธีการแม่แบบต้นฉบับ (Somjate, et al. 2012) ซึ่งมีค่าความถูกต้อง 95.21% และ 97.06% ตามลำดับ ส่วนผลการใช้เวลาในการประมวลผลภาพ พบว่า วิธีการของคุณลักษณะเด่น 1 และคุณลักษณะเด่น 2 ใช้เวลาเฉลี่ยในการประมวลผลภาพ 0.41 วินาทีต่อภาพ ซึ่งน้อยกว่าเวลาเฉลี่ยในการประมวลผลภาพของวิธีการแม่แบบต้นฉบับซึ่งใช้เวลาเฉลี่ยประมวลผลภาพ 0.44 วินาทีต่อภาพ

ข้อเสนอแนะ

สำหรับงานวิจัยนี้ได้มุ่งเน้นพัฒนาวิธีการที่ใช้สำหรับการตรวจหาการกัดกร่อนเฉพาะขอบล่างของบริเวณที่อปัลติ์ของภาพโพลาทิฟ ซึ่งผลที่ทดลองนั้นเป็นที่พอใจของผู้เชี่ยวชาญซึ่งสามารถตรวจสอบเฉพาะบริเวณดังกล่าวได้ถูกต้องสูงถึง 99.07% เมื่อนำวิธีการดังกล่าวมาใช้ตรวจสอบร่วมกับวิธีการตรวจหาการกัดกร่อนภายในบริเวณที่อปัลติ์แล้วพบว่าความถูกต้องในการตรวจสอบลดลงเหลือ 98.15% ซึ่งส่วนที่เหลืออีก 1.85% นั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นความผิดพลาดจากคุณลักษณะเด่นการหาพื้นที่ ดังนั้น การที่จะตรวจสอบภาพโพลาทิฟมีประสิทธิภาพสูงสุด อาจต้องเพิ่มวิธีการลดความแปรปรวนทางแสงโดยการใช้เทคนิคการปรับปรุงภาพถ่ายโพลาทิฟให้ดีขึ้นก่อนนำมาประมวลผล จะทำให้ลดการแปรปรวนหรือสิ่งรบกวนทางแสงได้และสามารถทำให้ค่าความผิดพลาดของคุณลักษณะเด่นการหาพื้นที่ภายในบริเวณที่อปัลติ์ลดลงได้มากกว่านี้

